СЁННЯ Ў НУМАРЫ:

ЗАПАВЕТАМ ЛЕНІНА ВЕРНЫЯ ● НОВАЯ ВЫСТАЎКА КНІГ ● ДА ДНЯ АБВЯШЧЭННЯ ГДР: ФОТАРЭПАРТАЖ З АДКРЫЦЦЯ ТЫДНЯ САВЕЦКА-ГЕРМАНСКАЙ ДРУЖБЫ ● КАМІТЭТ КАМСАМОЛА ПАСТАНАВІЎ... ● З НАШАЙ ПОШТЫ ● АБ ТЫХ, КАМУ БДУ ДАЎ ПУЦЁЎКУ Ў ЖЫЦЦЁ ● БЫЦЬ ЦІ ЗДАВАЦЦА? ● ФОТААКНО ПАДАРОЖНІКА.

ПА БДУ
ІНФАРМАЦЫЯ

У новым навучальным годзе на механіка-матэматычным факультэце працягвае работу семінар «Алгебра і тапалогія» пад кіраўніцтвам акадэміка АН БССР У. П. Платонава. На чарговых занятках У. П. Платонаў выступіў з лекцыяй «Сучасныя праблемы матэматыкі».

* * *

На геаграфічным факультэце адбыўся тэарэтычны семінар выкладчыкаў і супрацоўнікаў факультэта з парадкам дня: «Важнейшыя праблемы развіцця сельскай гаспадаркі СССР у святле рашэнняў ліпеньскага Пленума ЦК КПСС». Дакладчыкі: дацэнт кафедры эканамічнай геаграфіі СССР Н. І. Жураўская і дацэнт кафедры глебазнаўства і геалогіі В. С. Аношка.

* * *

Першая лекцыя цыклу «Майстры заходнееўрапейскага жывапісу», якi арганізавала Мінскае гарадское таварыства «Веды», праведзена ў БДУ. Пра жыццё і творчы шлях французскіх мастакоў Давіда і Энгра расказала супрацоўніца Эрмітажа В. Н. Бярэзіна.

ПРАЛЕТАРЫІ ЎСІХ КРАІН, ЯДНАЙЦЕСЯ!

Беларускі універсітэт

ВЫДАЕЦЦА З 1935 г.

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА КАМСАМОЛА І ПРАФКОМА БЕЛАРУСНАГА ОРДЭНА ПРАЦОЎНАГА ЧЫРВОНАГА СЦЯГА ДЗЯРЖАЎНАГА УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕНІНА

№ 29 (1216) ● 12 кастрычніка 1978 г. Цана 2 кап.

Да 60-годдзя БССР і КПБ

АБ ТАБЕ, БЕЛАРУСЬ

«У сям'і адзінай, брацкай» — так называецца адна з кніжных выставак, якія дэманструюцца зараз ва універсітэцкай бібліятэцы.

Акрамя матэрыялаў з'ездаў КПСС і КПБ тут прадстаўлена некалькі гістарычных манаграфій: «Гісторыя Беларускай ССР», «Нарысы гісторыі Камуністычнай партыі Беларусі», «Барацьба за Савецкую ўладу ў Беларусі» і даследаванні асобных, у тым ліку — нашых, універсітэцкіх аўтараў: В. Г. Гняўко «Рабочы клас у барацьбе за перамогу Кастрычніка», І. В. Царук «У братнім саюзе» (сацыялістычныя пераўтварэнні эканомікі ў заходніх абласцях БССР. Верасень 1939 — чэрвень 1941).

Звяртае на сябе ўвагу невялічкі томік з назвай «У памяці народнай» — пуцевадзіцель па месцах барацьбы за ўстанаўленне Савецкай улады ў Беларусі, за гонар, свабоду і незалежнасць сацыялістычнай радзімы.

Асобна трэба адзначыць кнігі аб камсамольцах і моладзі нашай рэспублікі, кнігі, якія расказваюць аб унутрысаюзным і міжнародным становішчы БССР. Сярод іх вылучаюцца: «Беларуская ССР — адна з заснавальніц Саюза ССР» М. Я. Шкляра і невялікі зборнік «Міжнародныя сяброўскія сувязі Беларусі».

Упрыгожваюць выстаўку фотаальбомы: «Беларусь», «Сказ пра Палессе», «Беларусь Савецкая» і маляўніча аформленыя асобныя выданні, якія прадстаўляюць кожную з абласцей БССР.

Пра сталіцу нашай рэспублікі і яе жыхароў апавядае кніга былога выпускніка факультэта журналістыкі БДУ, журналіста А. Кудраўцава «Мінск і мінчане».

Апошні раздзел выстаўкі знаёміць з прамысловасцю і сельскай гаспадаркай Беларусі.

Т. АЛЯКСАНДРАВА.

Запаветам Леніна верныя

Бюро ЦК ВЛКСМ прыняло пастанову «Аб Усесаюзным камсамольскім сходзе «Запаветам Леніна верныя», прысвечаным 60-годдзю ВЛКСМ, які пройдзе з 18 па 25 кастрычніка 1978 года ва ўсіх камсамольскіх арганізацыях краіны (у камсамольскіх арганізацыях універсітэта сходы пройдуць з 12 па 22 кастрычніка).

Усесаюзны камсамольскі сход праводзіцца ў адпаведнасці з рашэннем XVIII з'езда ВЛКСМ. У пастанове падкрэсліваецца, што камітэты камсамола павінны выкарыстоўваць падрыхтоўку і правядзенне Усесаюзнага камсамольскага сходу для прапаганды слаўнай гісторыі Ленінскага камсамола, дзейнасць якога ўсе гэтыя гады клапатліва накіроўвае Камуністычная партыя, для ўмацавання камуністычнага выхавання моладзі, развіцця яе працоўнай і грамадска-палітычнай актыўнасці, для далейшага арганізацыйна-палітычнага ўмацавання ВЛКСМ.

Усесаюзны камсамольскі сход павінен стаць калектыўнай справаздачай камсамольскіх арганізацый, камсамольцаў і моладзі перад партыяй і народам аб выкананні ленінскага запавету «Вучыцца камунізму», рапартам аб поспехах у працы, вучобе, воінскай службе ў гонар юбілею камсамола.

Прааналізаваць удзел кожнай камсамольскай арганізацыі, юнакоў і дзяўчат ва ўсенароднай барацьбе за ператварэнне ў жыццё гістарычных рашэнняў XXV з'езда КПСС, у рэалізацыі задач, пастаўленых у Прывітанні ЦК КПСС XVIII з'езду ВЛКСМ, прамовы на ім Генеральнага сакратара ЦК КПСС, Старшыні Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР таварыша Л. І. Брэжнева, рашэнняў XVIII з'езда ВЛКСМ. Бюро ЦК ВЛКСМ рэкамендуе падвесці вынікі Усесаюзнай ударнай вахты ў гонар 60-годдзя ВЛКСМ, адзначыць пераможцаў, намеціць меры па паспяховаму завяршэнню планаў і абавязацельстваў трэцяга года дзесятай пяцігодкі, актыўнаму ўдзелу камсамольскіх арганізацый у рэалізацыі эканамічнай стратэгіі партыі.

Падрыхтоўку і правядзенне сходаў шырока выкарыстоўваць для далейшага ўзмацнення выхаваўчай работы камсамольскіх арганізацый на прыкладзе жыцця і дзейнасці У. І. Леніна, рэвалюцыйных, баявых і працоўных традыцыях Камуністычнай партыі, савецкага народа, Ленінскага камсамола.

Абмеркаваць дзейнасць камсамольскіх арганізацый па ідэйна-палітычнаму, працоўнаму і маральнаму выхаванню юнакоў і дзяўчат, усебаковаму і гарманічнаму развіццю кожнага маладога чалавека.

Усесаюзны камсамольскі сход, гаворыцца ў пастанове, павінен садзейнічаць далейшаму арганізацыйна-палітычнаму замацаванню пярвічных, цэхавых арганізацый, камсамольскіх груп, удасканаленню форм і метадаў іх дзейнасці, развіццю крытыкі і самакрытыкі, творчай ініцыятывы і актыўнасці камсамольцаў і моладзі.

Бюро ЦК ВЛКСМ абавязала камітэты камсамола забяспечыць правядзенне Усесаюзнага камсамольскага сходу на высокім арганізацыйным і палітычным узроўні, не дапускаць праяў параднасці і шуміхі.

Сход рэкамендуецца праводзіць у нерабочы час, адкрытым, масавым, з шырокім прыцягненнем несаюзнай моладзі, запрашэннем ветэранаў партыі і камсамола, прадстаўнікоў усіх камсамольскіх пакаленняў, герояў і перадавікоў працы, настаўнікаў моладзі. Асаблівую значымасць сходу надасць удзел у ім партыйных і савецкіх работнікаў, гаспадарчых кіраўнікоў, дэлегатаў XXV з'езда КПСС, XVIII з'езда ВЛКСМ, урачысты прыём у рады ВЛКСМ лепшых маладых рабочых, калгаснікаў, воінаў, навучэнцаў.

Усесаюзнаму камсамольскаму сходу павінны папярэднічаць грамадска-палітычныя чытанні, прысвечаныя 60-годдзю ВЛКСМ, сустрэчы з ветэранамі рэвалюцыі, партыі, Ленінскага камсамола, лекторыі, прагляды кінахронікі, вечары працоўнай славы, рабочых дынастый і пакаленняў.

Бюро ЦК ВЛКСМ звярнула ўвагу на прапагандысцкае забеспячэнне сходу. У гэтых мэтах шырока выкарыстоўваць магчымасці сродкаў масавай інфармацыі і прапаганды, нагляднай агітацыі. У камсамольскіх арганізацыях аформіць стэнды, фотавыстаўкі, тэматычныя экспазіцыі па гісторыі ВЛКСМ, сваіх арганізацый, аб ролі моладзі ў справах калектыву.

Камітэтам камсамола разгледзець пытанні падрыхтоўкі да сходу, распрацаваць графікі яго правядзення, уважліва і своечасова прааналізаваць крытычныя заўвагі, прапановы ўдзельнікаў сходаў, прыняць меры да іх выканання.

Камітэт камсамола БДУ імя У. І. Леніна выказвае ўпэўненасць у тым, што Усесаюзны камсамольскі сход стане дзелавой і канкрэтнай размовай у кожнай камсамольскай арганізацыі, будзе садзейнічаць павышэнню вучэбнай і грамадска-палітычнай актыўнасці кожнага юнака і дзяўчыны, прадэманструе гатоўнасць маладога пакалення да новых подзвігаў у імя Радзімы.

7 КАСТРЫЧНІКА—29 ГАДАВІНА АБВЯШЧЭННЯ ГДР

7 кастрычніка ўсё прагрэсіўнае чалавецтва адзначыла 29-ю гадавіну ўтварэння ГДР.

У БДУ навучаецца шмат нямецкіх юнакоў і дзяўчат, для якіх створаны самыя спрыяльныя ўмовы для паспяховай вучобы і добрага адпачынку.

На філалагічным факультэце 6 кастрычніка адбылося ўрачыстае адкрыццё тыдня савецка-германскай дружбы. У праграме тыдня — вечар сучаснай нямецкай музыкі, сустрэча з удзельнікам Вялікай Айчыннай вайны дацэнтам філалагічнага факультэта Ларысай Лявонцьеўнай Кароткай, вечар адпачынку.

(Фотарэпартаж з адкрыцця тыдня савецка-германскай дружбы ў БДУ глядзіце на 2—3 старонках.)

(Фотарэпартаж з адкрыцця тыдня савецка-германскай дружбы ў БДУ глядзіце на 2—3 старонках.)

На здымку: Генеральны сакратар Цэнтральнага камітэта Сацыялістычнай адзінай партыі Германіі, Старшыня Дзяржаўнага савета ГДР Эрых Хонекер сярод членаў Таварыства савецка-германскай дружбы.

Пісьмо ў нумар

Студэнты універсітэта Аляксандр Казулін, Галіна Гулькові ч, Сяргей Калмыкаў, Марына Нікульшына, Аркадзь Ненартовіч, Аляксандр Пушэнка, Юрый Пазняк, Сяргей Чыжык, Таццяна Якавец працавалі на будаўніцтве мемарыяла Герою Савецкага Саюза Аляксандру Матросаву ў в. Чарнушкі, Лакнянскага раёна, Пскоўскай вобласці.

Гэта патрыятычнае пачынанне ў гонар 60-годдзя ВЛКСМ узвялічвае славу Ленінскага камсамола, сведчыць аб пераймальнасці традыцый пакаленнямі савецкай моладзі.

Мы з задавальненнем паведамляем, што выхаванцы універсітэта з гонарам справіліся з адказным заданнем, з'явіліся лепшым прыкладам працавітасці і высокай свядомасці.

Праяўляючы настойлівасць, упарта пераадольваючы цяжкасці, яны зрабілі ўсё магчымае, каб мемарыял быў адкрыт да юбілею камсамола.

Занальны штаб вельмі ўдзячны калектыву універсітэта за выхаванне патрыётаў, горача адданых камуністычным ідэалам. Яны замацоўваюць рады Ленінскага камсамола, аўтарытэт ВНУ і будуць дастойнымі арганізатарамі вытворчасці.

Камандзір Новаржэўскага імя Кастрычніцкай рэвалюцыі занальнага атрада А. СЛУКА.
Камісар В. ЛЕВАШЭВІЧ.

Пастанова

БЮРО КАМІТЭТА КАМСАМОЛА БДУ ІМЯ У. І. ЛЕНІНА «АБ СВЯТКАВАННІ 60-ГОДДЗЯ ВЛКСМ»

У абстаноўцы вялізнага палітычнага і працоўнага ўздыму сустракае савецкая моладзь 60-годдзе Усесаюзнага Ленінскага Камуністычнага Саюза Моладзі. Ва ўсіх камсамольскіх арганізацыях краіны ў гэтыя дні праходзяць ударныя вахты ў гонар юбілею, падводзяцца вынікі сацыялістычнага спаборніцтва маладых працаўнікоў.

Натхнёнай працай і высокай грамадска-палітычнай актыўнасцю была адзначана ў юбілейным годзе дзейнасць адзінаццацітысячнай камсамольскай арганізацыі Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя У. І. Леніна. У студэнцкіх аўдыторыях і навукова-даследчых лабараторыях, на будоўлях трэцяга працоўнага семестра і восеньскіх сельскагаспадарчых работах — усюды камсамольцы універсітэта былі ўзорам працавітасці і энтузіязму.

Напярэдадні слаўнага юбілею бюро камітэта камсамола пастанаўляе:

1. Усім камсамольскім арганізацыям універсітэта, кожнаму члену ВЛКСМ прыняць актыўны ўдзел у падрыхтоўцы і святкаванні 60-годдзя Ленінскага Саюза Моладзі, азнаменаваць юбілей камсамола выдатнай вучобай, поспехамі ў навукова-даследчай рабоце.

2. Камітэтам ЛКСМБ факультэтаў да 18 кастрычніка падвесці вынікі сацыялістычнага спаборніцтва сярод камсамольцаў за права падпісаць Рапарт Цэнтральнаму Камітэту ВЛКСМ да 60-годдзя камсамола. Падпісанне Рапарта правесці ва ўрачыстай абстаноўцы, з запрашэннем ветэранаў партыі і камсамола, дэлегатаў камсамольскіх з'ездаў.

3. У адпаведнасці з пастановай Бюро ЦК ВЛКСМ ва ўсіх камсамольскіх арганізацыях акадэмічных груп у перыяд з 12 па 22 кастрычніка правесці Усесаюзны камсамольскі сход «Запаветам Леніна верныя», на якім прааналізаваць вынікі работы ў юбілейным годзе, абмеркаваць выкананне асабістых комплексных планаў удзельнікаў Ленінскага заліку, намеціць планы і задачы на чарговы год.

4. Камітэтам камсамола факультэтаў з 16 па 29 кастрычніка правесці Усесаюзную камсамольскую паверку «Раўненне на герояў камсамола», у плане якой прадугледзець правядзенне тыдня рэвалюцыйнай, баявой і працоўнай славы Ленінскага камсамола, сустрэчы з ветэранамі ВЛКСМ, урачыстыя пасяджэнні, вечары адпачынку і агеньчыкі, ускладанне кветак да помнікаў і абеліскаў, сумесныя мерапрыемствы з падшэфнымі арганізацыямі і воінскімі часцямі.

5. Правесці ўрачысты пленум камітэта камсамола БДУ імя У. І. Леніна і вечар, прысвечаны юбілею камсамола.

6. Прэс-цэнтру камітэта камсамола універсітэта сумесна з рэдакцыяй шматтыражнай газеты «Беларускі універсітэт» падрыхтаваць спецнумар, прысвечаны 60-годдзю ВЛКСМ.

7. Кантроль за выкананнем пастановы ўскласці на ідэалагічны аддзел камітэта камсамола БДУ імя У. І. Леніна.

Кожны двaіх стоіць...

Дарога з Рамашкова — цэнтральнай сядзібы калгаса «XXI партз'езд» вядзе ў вёску Замошша. Зямля перамешана коламі цяжкагружаных машын. Свежаўспаханыя палі здаваліся наскрозь прамокшымі. Зрэшты, «здаваліся» тут ні пры чым, так яно і было. Але, нягледзячы на непагадзь, студэнтаў-першакурснікаў гістарычнага факультэта Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя У. І. Леніна я застаў за работай. Дзяўчаты падымалі лён, а хлопцы ссыпалі ў бурты бульбу. Працавалі дружна, спяшаліся да цемнаты зрабіць паболей.

— Тут мы навучыліся цаніць кожную рабочую хвіліну,— сказаў камісар атрада Васіль Кудраўцаў. — Калі ідзе моцны дождж — абвяшчаем перапынак, сціхне — выходзім на работу.

Своеасаблівым штабам для рабят стала невялікае памяшканне сталовай. Тут яны рэпеціруюць нумары мастацкай самадзейнасці. Нядзельным вечарам у сельскім клубе павінен адбыцца канцэрт з іх удзелам.

Работай студэнтаў у калгасе задаволены.

«Добра працуюць», — так ацаніла сваіх падапечных брыгадзір Валянціна Рыгораўна Шаўня. — У маёй брыгадзе 19 студэнтаў. Кожны дваіх стоіць. Працаваць умеюць і робяць гэта з задавальненнем. Яны ў нас на ўсе рукі майстры. І на сяўбе азімых папрацавалі, і на льняных палях, а цяпер — на ўборцы бульбы.

А ўраджай у гэтым годзе ў калгасе нядрэнны. Гектар дае па 170—180 цэнтнераў. У мінулым жа годзе было ўсяго 107. Вось толькі з надвор'ем не вязе. Пастаянныя дажджы замаруджваюць тэмпы уборкі «другога хлеба». Кожны пагодны час тут стараюцца выкарыстаць для работы.

Увечары рабяты збіраліся ў сталовай, каб падвесці вынікі дня, намеціць планы на заўтра. Тут жа «нарадзіўся» чарговы нумар «Маланкі». Сёння ў ёй значыліся прозвішчы перадавікоў — Аляксандра Лойкі, Віктара Бялоўскага, Наталлі Залыгінай, Алы Ткачовай. І яшчэ ў ёй была лічба — 1200 рублёў. На такую суму атрад выканаў розных сельскагаспадарчых работ.

Аднак студэнт не быў бы студэнтам, калі б не спрачаўся да хрыпаты аб праблемах будовы свету. Таму так доўга гарэла святло ў вокнах маленькага доміка на краі вёскі. Наперадзе ў рабят — шмат залікаў, экзаменаў, гады вучобы, рамантыка будаўнічых атрадаў. Але ўжо зараз можна сказаць, што першы свой экзамен ва універсітэце — працоўны яны трымаюць з гонарам.

В. ПРЫХОДЗЬКА,
Талочынскі раён.

Малайцы, геафакаўцы!

Як мага хутчэй завяршыць усе сельскагаспадарчыя работы імкнуцца працаўнікі саўгаса «Звянчацкі». Немалую дапамогу ім у гэтым аказваюць студэнты другога курса геафака.

За прайшоўшы час, дакладней на 5 кастрычніка, працуючы ў складзе экіпажаў на бульбаўборачных камбайнах, яны ўбралі 188 тон «другога хлеба». 420 тон клубняў сабралі студэнты за капалкамі.

А ў вольны ад работы час рабяты цікава адпачываюць. У мясцовым клубе далі змястоўны канцэрт. Выязджалі з канцэртам мастацкай самадзейнасці ў суседні саўгас «Мілаславіцкі».

Былі праведзены таксама і спартыўныя спаборніцтвы. Так, напрыклад, футбольны матч завяршыўся з лікам 9 : 4 у карысць мінскіх спартсменаў.

Н. ЛУКАШОВА,
загадчыца Звянчацкага сельскага клуба.

ШЧЫРАЕ СВЯТА

Шмат віншавальных слоў было выказана ў адрас нямецкіх сяброў на адкрыцці тыдня савецка-германскай дружбы. Выступаўшыя падкрэслілі непарыўную сувязь савецкага і германскага народаў, іх шматгадовае супрацоўніцтва ў эканамічнай, палітычнай і культурнай галінах. Моцная і непарушная дружба звязвае ВЛКСМ і Саюз свабоднай нямецкай моладзі.

— Мы жадаем вам, дарагія сябры, вялікіх поспехаў у пераўтварэнні ў жыццё рашэнняў XVI з'езда ССНМ, у паспяховай пабудове сацыялістычнага грамадства,—сказаў у сваім выступленні член партбюро філфака М. П. Антропаў.

У заключэнне вечара выступіў намеснік дэкана філалагічнага факультэта М. М. Піпчанка. Ён сказаў: «Дарагія нямецкія сябры! Мы вельмі рады, што нам даводзіцца працаваць з вамі, што з году ў год мацнеюць і пашыраюцца ўзаемасувязі паміж нашымі народамі. Мы жадаем вам вялікіх поспехаў у вучобе і ўсяго найлепшага ў жыцці».

У святочным канцэрце прынялі ўдзел савецкія і нямецкія студэнты.

На здымках:

Гучаць рускія песні ў выкананні нямецкіх сяброў.

Гарачымі апладысментамі сустракаюць прысутныя кожны нумар мастацкай самадзейнасці.

Сцэнкі са спектакля нямецкіх студэнтаў.

Фота М. ДУБОВІКА.

З ЧАГО СКЛАДАЕЦЦА ПОСПЕХ?

Усякая справа мае свой пачатак. Усякі поспех—тым больш. Вось толькі як вызначыць, дзе ён пачынаецца, дзе дасягае свайго найвышэйшага ўзлёту. Асабліва цяжка гаварыць аб гэтым, калі справа датычыцца вучобы. Тут ніякіх матэрыяльных паказчыкаў, акрамя адзнак у залікоўках, няма. А балы ж яшчэ не ўсё рашаюць. Яны толькі ў спалучэнні з многімі іншымі паказчыкамі гавораць аб сапраўдным становішчы спраў у той ці іншай акадэмічнай групе.

Наша, 2-я група V курса аддзялення беларускай і рускай мовы і літаратуры філалагічнага факультэта ў гэтым годзе заняла першае месца ў сацспаборніцтве па факультэту. Выпадковасць гэта ці заканамернасць?

Паспрабуем у гэтым разабрацца. Поспех складаецца па крупінках, парой нават вельмі маленькіх, непрыкметных для чужога вока.

Вось стаіць група студэнтаў ля дзвярэй аўдыторыі. Па іх напружаных тварах вы беспамылкова вызначыце—першакурснікі. І як было важна іменна ў гэту самую першую сесію не разгубіцца, не ўпасці ў маркоту ад першай няўдачы. Тут на дапамогу прыйшлі тыя, каму было лягчэй увайсці ў студэнцкае жыццё, у каго былі больш трывалыя запасы ведаў. Валя Зубарэвіч, Ліда Гойнец, Валя Дзямідчык, Валя Яфіменка, Дана Зяньковіч—вось тыя людзі, якім і сёння мы гаворым дзякуй.

Іменна ў гэтыя дні пачалося нараджэнне згуртаванага калектыву. Ішлі дні. Вучоба забірала амаль увесь час. Мастацкую літаратуру даводзілася чытаць, дзе толькі магчыма. І было б намнога цяжэй, калі б не выручалі мы адзін аднаго. Не чытаеш сам—дай таварышу. Гэта дэвіз нашай групы. А калі нешта не ясна? Не бяда. Вось ужо тры гады ў нас у групе працуюць кансультацыйныя пункты.

Асабліва інтэнсіўна даводзіцца працаваць у перыяд сесіі. У час падрыхтоўкі ўзнікае шмат пытанняў. І вось тады збіраюцца студэнты ў адзін з пакояў інтэрната № 4. Не разыходзімся мы да тае пары, пакуль не разбярэм апошняе пытанне. Каб такіх пытанняў было менш, мы стараемся добра рыхтавацца ў перыяд семестра. Трэба адзначыць, што наведваюць нашы студэнты лекцыі і практычныя заняткі добра. У гэтым немалая заслуга нашага старасты Маргарыты Грыб. Мы ўсе ўдзячны ёй. Наперадзе апошняя сесія. Якой яна будзе? У многім гэта залежыць ад сённяшняга дня.

В. ЗУБАРЭВІЧ.

СЯБРОЎ

БІБЛІЯТЭКА — КУРАТАРАМ

РАБОТА куратара складаная і шматгранная. Акрамя вучэбнай дзейнасці куратару неабходна ўдзяляць шмат увагі выхаваўчай рабоце. Бібліятэка БДУ заўсёды аказвае куратарам дзейсную дапамогу ў іх рабоце. У навукова-метадычным аддзеле бібліятэкі функцыяніруе куток куратара, дзе сабрана метадычная літаратура ў дапамогу ідэйна-выхаваўчай рабоце сярод студэнтаў па такіх напрамках, як ідэйна-палітычнае, ваенна-патрыятычнае, эстэтычнае выхаванне і інш. Усяго ёсць каля 200 крыніц метадычнай літаратуры. Сярод іх — комплексны план ідэйна-выхаваўчай работы БДУ на ўвесь перыяд навучання, комплексная праграма ідэйна-выхаваўчай работы на пяцігадовы перыяд навучання ва універсітэце, «Палажэнне аб куратары», у якім разгледжаны пытанні аб месцы і ролі куратара ў ВНУ, яго задачы, правы і г. д. Ёсць папкі газетных выразак па тэмах: «Праблемы вышэйшай школы», «Жыццё студэнцкае», «Аб нашым універсітэце», «Вопыт ідэйна-выхаваўчай работы».

Вялікую дапамогу куратару можа аказаць спецыяльная бібліяграфічная картатэка «Камуністычнае выхаванне студэнтаў». Добрым падспор'ем у рабоце з'яўляюцца выданні навукова-даследчага інстытута па праблемах вышэйшай школы, таксама прадстаўленыя ў кутку куратара.

Навукова-метадычны аддзел складае рэкамендацыйныя спісы ў дапамогу куратару, распрацоўкі масавых мерапрыемстваў па лепшых творах савецкіх пісьменнікаў. У цяперашні час зроблена падборка метадычнага матэрыялу па прапагандзе кніг Л. І. Брэжнева «Малая зямля» і «Адраджэнне».

Пры планаванні ідэйна-выхаваўчай работы ў студэнцкіх групах куратары могуць арганізоўваць шэраг мерапрыемстваў сумесна з сектарам масавай работы навукова-метадычнага аддзела бібліятэкі. Акрамя таго куратары тут жа могуць атрымаць кансультацыі па правядзенню масавых мерапрыемстваў — чытацкіх канферэнцый, літаратурных вечароў, дыспутаў па творах мастацкай літаратуры і інш.

Запрашаем куратараў студэнцкіх груп наведаць навукова-метадычны аддзел бібліятэкі.

Н. КАВЕРЫНСКАЯ,
ст. бібліятэкар, адказная за сектар масавай работы бібліятэкі.

Леанід Вікенцьевіч ВАЛАДЗЬКО

29 верасня на 51-м годзе жыцця раптоўна памёр вядомы савецкі вучоны і арганізатар навукі, лаўрэат Дзяржаўнай прэміі БССР, заслужаны дзеяч навукі БССР, прарэктар па навуковай рабоце Беларускага Дзяржаўнага універсітэта імя У. І. Леніна, акадэмік Акадэміі навук БССР, доктар фізіка-матэматычных навук, прафесар Леанід Вікенцьевіч **Валадзько.**

Перастала біцца сэрца таленавітага вучонага-фізіка, які аддаў шмат сіл развіццю фундаментальных і прыкладных даследаванняў, справе падрыхтоўкі высокакваліфікаваных спецыялістаў.

Л. В. Валадзько нарадзіўся 2 студзеня 1928 года ў вёсцы Бараваe Дзяржынскага раёна Мінскай вобласці ў сям'і селяніна. Рана пачаўшы працоўную дзейнасць, ён упарта цягнуўся да ведаў і, сумяшчаючы работу з вучобай, у 1948 годзе скончыў Дзяржынскую сярэднюю школу рабочай моладзі і паступіў у Белдзяржуніверсітэт. Тут, за студэнцкім сталом, а затым у аспірантуры універсітэта, ярка праявіліся яго творчыя здольнасці, схільнасць да матэматызаванай навукова-даследчыцкай работы.

У 1958 годзе Л. В. Валадзько стаў кандыдатам фізіка-матэматычных навук, а ў 1966 годзе паспяхова абараніў доктарскую дысертацыю. Пад яго кіраўніцтвам і пры яго асабістым удзеле выкананы многія важныя даследаванні ў галіне фізічнай оптыкі і спектраскапіі, люмінесцэнцыі, радыёфізікі. Ён з'яўляецца аўтарам больш чым 120 навуковых работ, яму належыць шэраг пасведчанняў на вынаходствы. Як буйны даследчык-фізік, які ўнёс значны ўклад у развіццё фізічнай навукі ў рэспубліцы, Л. В. Валадзько ў 1977 годзе быў выбраны акадэмікам АН БССР.

Ён удала спалучаў шырокую даследчыцкую работу з навукова-педагагічнай дзейнасцю, прайшоўшы шлях ад асістэнта да дэкана фізічнага факультэта, загадчыка кафедры, а затым прарэктара універсітэта. Ён шмат і плённа займаўся арганізацыяй навукова-даследчыцкай работы ва універсітэце, умацаваннем сувязей навукі ВНУ з вытворчасцю, падрыхтоўкай кадраў вышэйшай кваліфікацыі для розных галін народнай гаспадаркі і культуры рэспублікі. Многія яго выхаванцы сталі вядомымі спецыялістамі, кандыдатамі і дактарамі навук.

Л. В. Валадзько праявіў сябе як здольны арганізатар навукі і вышэйшай адукацыі, як чалавек высокай грамадскай актыўнасці. Ён неаднаразова выбіраўся дэпутатам раённых Саветаў народных дэпутатаў г. Мінска, членам парткома універсітэта, уваходзіў у састаў каардынацыйнага савета АН СССР па люмінесцэнцыі і яе прымяненню ў народнай гаспадарцы, рэдкалегій раду навуковых часопісаў.

Камуністычная партыя і Савецкі ўрад высока ацанілі навуковую і навукова-педагагічную дзейнасць Л. В. Валадзько. Ён узнагароджаны ордэнамі Працоўнага Чырвонага Сцяга, Дружбы народаў, медалямі. Яму прысвоена ганаровае званне заслужанага дзеяча навукі Беларускай ССР.

Як камуніст, вучоны, педагог Л. В. Валадзько падаваў прыклад сумленнага і аддапага служэння інтарэсам сацыялістычнай Радзімы, справе Камуністычнай партыі і савецкага народа.

Светлая памяць пра Леаніда Вікенцьевіча Валадзько, нястомнага працаўніка навукі, чалавека вялікай душы і высакароднасці назаўсёды захаваецца ў памяці тых, каму даваліся яго блізка ведаць, працаваць з ім поплеч.

Група таварышаў.

Нашы выпускнікі

СПЫНІЦЦА І АЗІРНУЦЦА

Сталыя людзі з сівізною на скронях, заходзячы ў цяперашні геаграфічны корпус, пытаюцца ў вахцёра аб месцы збору, праходзяць на другі паверх і тут, нібы па ўзмаху чароўнай палачкі, ператвараюцца ў шумных, нязрымслівых студэнтаў, якімі яны і былі 20 год назад. Абдымкі, пацалункі, словы радасці, паўзабытыя жарты юнацкіх гадоў і непрыкметна прамільгнуўшыя на вейках слязінкі — абавязковыя спадарожніцы сустрэчы праз шмат гадоў, — маўляў, як змяняе нас час...

Але тым і чароўныя такія вось больш ці менш традыцыйныя сустрэчы праз гады былых аднакашнікаў, што можна на нейкі час нібы вярнуць сабе маладосць. Уладкаваўшыся за чамусьці няўтульнай зараз партай, зноў пачуць званок на лекцыю, звыкла аглядзець стаўшыя незнаёмымі твары аднакурснікаў, паслухаць расказы аб лёсе сяброў, расказаць аб сабе — як бы падвесці вынік жыцця.

56 чалавек скончылі ў 1958 годзе геолага-геаграфічны факультэт БДУ, атрымаўшы прафесію інжынера-геолага. Гэта быў апошні выпуск геолагаў у нашым універсітэце. І вось — сустрэча праз 20 год.

— А мы ў гэтай аўдыторыі ніколі не займаліся,— вырываецца з радаснага і неразборлівага хору галасоў чыйсці густы бас.

— Хлопчыкі, дзяўчаты, хвіліначку ўвагі,— уздымаецца са свайго месца шыракаплечы мужчына з шапкай беласнежных валасоў.

— Гэта наш неафіцыйны, але прызнаны арганізатар Саша Светагораў. Душа групы. А як ён на гітары іграе і спявае! — каменціруе адзін з выпускнікоў 1958 года Георгій Уладзіміравіч Осіпаў.

Але Аляксандру Аляксандравічу Светагораву, начальніку аэракасмічнай партыі Беларускай геолага-гідрагеалагічнай экспедыцыі, дагаварыць не далі — у дзвярах з'явіліся постаці тых, хто крыху спазніўся.

— А, староста! — радасна зашумелі галасы, — рабі пераклічку. Зараз намеснік дэкана прыйдзе — выяўляй адсутнічаючых.

— Дзе Кунік? Чаму не прыйшоў?

— Кунік і Толя Карповіч сёння не будуць. Адзін на Украіне ў камандзіроўцы, другі—захвараў.

— Невядома, дзе Нікульшына, Семянчук і другі Макаравіч.

— Давайце, нарэшце, удакладнім праграму.

— А танцы будуць? А то я ў апошні раз танцаваў з Красаўцавай у час вытворчай практыкі...

Што і казаць! Дух студэнцтва неўміручы — гэта ўжо на ўсё жыццё.

Намеснік дэкана геафака Р. А. Жмойдзяк памятае гэтых выпускнікоў па агульнаму студэнцкаму інтэрнату, па сумеснаму ўдзелу ў грамадскім жыцці роднага факультэта. А сённяшнія выпускнікі геафака нярэдка накіроўваюцца на практыку і на работу на прадпрыемствы, якія ўзначальваюць людзі, што прыйшлі сёння на факультэт успомніць студэнцкія гады.

Расціслаў Афанасьевіч расказвае аб факультэце, аб сённяшніх справах, аб паспяховасці, новых лабараторыях, перспектывах на будучыню.

Нейкай амаль па-дамашняму цёплай была сустрэча з былым загадчыкам кафедры, адным са старэйшых выкладчыкаў факультэта, прафесарам Дзмітрыем Міхайлавічам Карулінным.

Сярод прысутных нямала прыезджых. Раскідала жыццё былых аднакурснікаў па краіне — ад Ленінграда да Уладзівастока. У Свярдлоўску і Ашхабадзе, у Казахстане і, нават, у Польшчы можна сустрэць зараз геолагаў — выпускнікоў 1958 года. І ўсё ж большасць з іх працуе ў геалагічных арганізацыях нашай рэспублікі.

Былы староста Георгій Іванавіч Ільковіч — зараз галоўны геолаг Беларускай геолага-гідрагеалагічнай экспедыцыі, Уладзімір Антонавіч Багіна — намеснік начальніка ўпраўлення геалогіі пры Савеце Міністраў БССР, былы выдатнік Юрый Рыгоравіч Копысаў — загадчык сектара нярудных карысных выкапняў БелНДГРІ, Рэгіна Усеваладаўна Гілевіч — старшы выкладчык нашага геафака, Іван Адамавіч Ліннік — намеснік начальніка геалагічнага аддзялення ўпраўлення геалогіі пры Савеце Міністраў БССР, Мікалай Якаўлевіч Карповіч — начальнік беларускай геолагаразведачнай экспедыцыі. Усіх не пералічыць. Цікавыя людзі, цікавы лёс, цікавыя біяграфіі, якія перакрыжаваліся ў сценах нашага універсітэта.

Т. САХАШЧЫК.

Быць ці здавацца?

Чым шырэйшыя магчымасці набыцця рэчаў, тым большай культуры патрабуе іх выбар. Асабліва гэта датычыцца адзення, нашы «ўзаемаадносіны» з якім заключаюць у сабе не толькі эстэтычныя, але і этычныя тонкасці. На вуліцы, на рабоце, на экране тэлевізара, у самалёце, на пляжы — усюды, дзе дзейнічаюць людзі, «прысутнічае» і адзенне. І яно, часам, незалежна ад нашага жадання, а то і зусім насуперак яму, паведамляе навакольным многае аб густах, характары, звычках, ступені выхаванасці ўладальніка...

Тысячагадовая практыка супольнага жыцця людзей усклала на касцюм шматлікія функцыі і «абавязкі». Людзі заўсёды імкнуліся не толькі зрабіць яго максімальна зручным, але і выпрацаваць мастацкія формы адзення, якія з'явіліся б, калі можна так сказаць, знешнім эквівалентам асаблівасцей, рыс характару. Некалі касцюм сведчыў і аб сацыяльнай прыналежнасці гаспадара. Не выпадкова пакрой і фасон адзення, яго стыль з даўняе пары называюць «візітнай карткай» эпохі. Як жа гэта картка выглядае сёння, што ў першую чаргу адлюстроўвае, якім тэндэнцыям падуладна?

Канулі ў Лету гарнастаевыя мантыі і крыналіны, трэвуголкі і цыліндры, пурпурныя тогі, вянкі трыумфатараў. Вянкі спартсменаў і мантыі акадэмікаў успрымаюцца не інакш як сімвалы грамадскіх заслуг, асаблівых дасягненняў, але не як знакі сацыяльных бар'ераў. У нас у краіне сучасны касцюм заслужана называюць «дэмакратычным». У ім адсутнічаюць формы, тыпы, дэталі, прадпісаныя адным і забароненыя другім.

І ўсё ж такі касцюм, як неад'емная частка нашага знешняга выгляду, утрымлівае ў сабе і сёння нямала сведчанняў аб сваім гаспадары. Здавалася б, адзенне можна пераняць адвольна. Аднак бяруся сцвярджаць: касцюм у галоўных сваіх рысах змяняецца толькі са зменай самога чалавека.

Бадай, першае, аб чым заўсёды адкрыта гаворыць адзенне,— гэта аб самаацэнцы чалавека. Праўда, не вычарпальна, але часам вельмі красамоўна. Адны імкнуцца апранацца як мага непрыкметней, нічым не звяртаць на сябе ўвагу, другія выбіраюць усё самае яркае, кідкае, трэція асабліва клапоцяцца аб умеркаванасці, стараючыся не растварацца на агульным фоне, але разам з тым і не вызначацца вельмі рэзка, чацвёртыя клапоцяцца, каб адзенне прыдавала ім прываблівасць, як гаворыць, ішло да твару і фігуры. Іншыя хвалююцца аб узросце, аб паўнаце, аб займаемым становішчы або матэрыяльным дастатку, выбіраючы толькі «салідныя» або відавочна дарагія рэчы. Гэтыя асаблівасці распазнаюцца даволі лёгка. Іх спакойна можна аднесці да разраду маленькіх слабасцей.

Але ёсць яшчэ і іншыя погляды на выкарыстанне адзення. Напрыклад, з дапамогай вопраткі можна прыдаць сабе адсутнічаючыя ўласцівасці і якасці. Бо адзенне да вядомай ступені дазваляе чалавеку не толькі выказваць сябе, але і набываць выгляд таго, кім ён на самай справе не з'яўляецца. Іншы, карыстаючыся гэтым, цалкам можа кагосьці ўвесці ў блытаніну. Праўда, не па аднаму толькі касцюму мяркуем мы аб людзях. Існуюць жэсты, словы, учынкі нарэшце. Але каб разабрацца ва ўсім гэтым, патрэбен час. Касцюм жа гіпнатызуе, часам, імгненна. Нездарма ж народная прыказка гаворыць: «Сустракаюць па адзенню, праводзяць па розуму».

Складаныя «ўзаемаадносіны» чалавека з касцюмам... І не дзіўна. Часам даволі проста пашыты кавалак тканіны здолеў «апавясціць» навакольных аб прынцыпах свайго гаспадара, ці хоча той «быць» або ж толькі «здавацца», думае толькі аб сабе ці клапоціцца аб іншых, мае высакародныя намеры ці падкі на мішуру. Нярэдка можна сустрэць з асаблівай акуратнасцю прыбраную жанчыну, умела падкрэсліўшую касцюмам, прычоскай прыгожыя рысы твару, фігуру, але, як вынікае ўжо з першых хвілін знаёмства, усё гэта прароблена дзеля эфекту. Пачынаеш думаць, што і ў навакольных людзях яна перш за ўсё цэніць гэтую дэкаратыўнасць.

А вось зваротны прыклад. Сярод добра апранутых людзей у тэатры з'яўляецца малады чалавек у заляпаных гразёю, стаптаных чаравіках, нясвежай кашулі. Ён развязна плюхаецца ў крэсла, пачынае круціцца направа і налева, бесцырымонна разглядаючы суседзяў, адшукваючы знаёмых, кагосьці штурхаючы локцямі. І адразу бачна —адзенне і характар зліліся ў адно цэлае, якое дэманструе грэбаванне да ўсіх і да ўсяго.

Але гэтыя прыклады, бадай, вельмі відавочныя. Складаней ўзаемаадносіны паміж настаўніцай у сукенцы крыху ўстарэўшай моды і дзяўчыністымі ў дарагіх экстравагантных боціках і ў прытворна скромных фартухах.

«Здавацца» — крэда тых, хто навогул слепа капіруе ўзоры чужой знешнасці, хто змяняе фасон паліто, каб «замяніць» свой воблік чыімсьці прывабным па розных думках. Значыць, ты заведама недаацэньваеш уласныя магчымасці, табой рухаюць раз'ядаючая зайздрасць, клиентура спекулянтаў. На іх нажываюцца несумленныя людзі, якія прышываюць ярлыкі замежных фірм да ўцэненых рэчаў, самашытых і самавязаных вырабаў. І не ведаюць спажыўцы такіх рэчаў, што касцюм можа стаць сапраўдным творам мастацтва, атрымаць поўную завершанасць толькі пры гарманічным зліцці з унутраным зместам чалавека, а не толькі з яго фігурай, ростам.

Мода ў нас адыгрывае цалкам дастойную ролю ва ўпрыгожанні людзей, задавальненні іх эстэтычных патрабаванняў, адлюстроўвае іх жыццёвыя ўмовы. Новую моду, як правіла, з цікавасцю, нават з вясёлым азартам прымаем мы ў большасці сваёй, праяўляем закаханую цікавасць як навокал да любой новай падзеі, спрабуючы разабрацца ў ёй, выбраць тое, што можа быць карысным для нас, спрабуем абдумаць і нават прыўнесці ў яе нешта сваё. Той, хто прымае моду бяздумна, хто хоча толькі здавацца смелым у выбары, той проста эксплуатуе моду, а часцей дыскрэдытуе яе. І сябе таксама.

Ідзеш нядзельнай вуліцай — здаецца, увесь горад рухаецца табе насустрач. Людзі вясёлыя і сур'ёзныя, у стракатых і яркіх уборах, у строгіх «службовых» касцюмах. Думаеш, угадваючы па адзенню: гэты — адпускнік, гэты — дачнік, а гэтаму і сёння знайшлася работа... Касцюмы непадобныя, розныя, але ў большасці выпадкаў яны «да твару». Яны гарманіруюць з чалавекам, дапаўняюць яго, робяць чалавека больш высакародным. Да гэтага і павінны мы імкнуцца.

І. АНДРЭЕВА,
галоўны мастацтвазнавец Усесаюзнага інстытута асартыменту вырабаў лёгкай прамысловасці і культуры адзення.

Лісток ДАІ

ВАМ, АЎТАЛЮБІЦЕЛІ

Аб значэнні рамянёў бяспекі ў аўтамабілях сказана і напісана нямала. Айчынная і замежная статыстыка сведчыць аб тым, што прымяненне іх у сярэднім не менш, чым у васьмідзесяці працэнтах выпадкаў ратавала ад гібелі і знявечаў аўтамабілістаў, якія папалі ў аварыйную сітуацыю. Таму не дзіўна, што ў апошні час рамяні бяспекі знаходзяць усё большае прымяненне сярод вадзіцеляў і пасажыраў легкавых аўтамабіляў.

З пачатку 1976 года аўтамабілебудаўнічыя заводы выпускаюць машыны толькі з рамянямі бяспекі. Аўтамабілі выпуску 1970—1974 гадоў маюць месца для іх умацавання. У карыстанні вадзіцеляў-мінчан абсалютная большасць такіх аўтамабіляў, але, як паказваюць праверкі, многія з іх не аснашчаны прывязнымі рамянямі. Трэба адзначыць, што адсутнасць у машыне прывязнога рэменя ці яго невыкарыстанне разглядаецца як парушэнне Правілаў дарожнага руху і эксплуатацыі транспарту.

Пры ўсім гэтым размова ідзе не проста аб безумоўным, але і аб правільным прымяненні рамянёў бяспекі. На самай справе, ці многа карысці ў ракавую мінуту прынясуць рамяні, якія пераkінуты праз грудзі толькі «для віда»? А іменна так часцей за ўсё карыстаюцца рамянямі некаторыя вадзіцелі і пасажыры.

Існуюць поўныя правілы «настройкі» рэменя бяспекі. Даўжыня яго рэгулюецца з такім разлікам, каб ён шчыльна абляга́ў грудзі і торс чалавека. Між целам і рэменем можа быць зазор, такі, у які нялёгка праходзіла б кісць рукі. Трэба памятаць, што рамяні выконваюць сваю ролю «страхавацеля» ў тым выпадку, калі ў момант аварыі не дапусціць рыўка вашага цела наперад больш чым на 20—30 сантыметраў.

З мэтай праверкі прытрымлівання вадзіцелямі правілаў, якія прадпісваюць прымяняць рамяні бяспекі, з 1 па 10 кастрычніка ў нашым горадзе праводзіўся рэйд.

Хочацца спадзявацца, што ўсё, тут сказанае, сустрэне разуменне з боку вадзіцеляў. Памятайце, што адсутнасць прывязных рамянёў можа прывесці да непапраўнага.

В. КАЎШЫРКА,
нам. начальніка ДАІ г. Мінска.

Фотаакно падарожніка

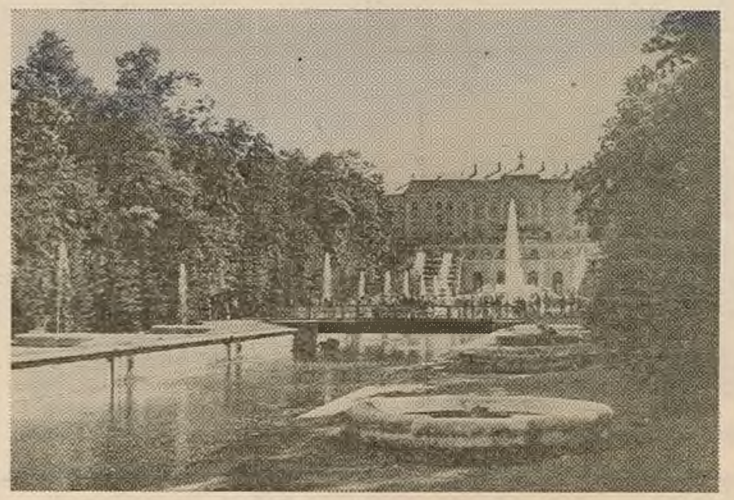

Ленінград. Галоўны каскад фантанаў Петрадварца (верхні здымак); набярэжная ракі Мойкі.

Фота Э. ІШУЦІНА.

КОНКУРС ПРАЦЯГВАЕЦЦА

У першым паўгоддзі 1978 года Беларускае ўпраўленне «Спортлато» аб'явіла конкурс, па ўмовах якога ўдзельнікі гульні, якія адгадалі шэсць нумароў (відаў спорту) па «Спортлато» і «Спортлато-2» або пяць нумароў (відаў спорту) па «Суботняму спортлато»), акрамя максімальнага грашовага выйгрышу, атрымалі права на набыццё без чаргі легкавога аўтамабіля «Жыгулі».

Токар-універсал ДПЗ-11 Уладзімір Мікалаевіч Шарапаў адгадаў у 14-м тыражы «Суботняга спортлато» 5 нумароў. Жыхарка г. Брэста Антаніна Канстанцінаўна Заяц у 3-м тыражы «Спортлато» адгадала 6 нумароў. Іван Аляксандравіч Груздь, наладчык МБМНУ, у 5-м тыражы «Суботняга спортлато» папаў у «пяцёрку».

Усім ім выплачаны выйгрышы па 5 тысяч рублёў і ўручаны талоны на набыццё па-за чаргой аўтамабіля «Жыгулі».

У другім паўгоддзі конкурс працягнуты, але ўмовы некалькі зменены. Па новых умовах тыя, хто ўгадаў 6 відаў спорту, або пяць відаў спорту і льготны шар у «Спортлато» і «Спортлато-2», або 6 відаў у Міжнародный алімпійскай спартыўнай латарэі, акрамя максімальнага грашовага выйгрышу (для ўгадаўшых 6 нумароў — 10 тысяч рублёў), атрымліваюць права на набыццё па-за чаргой аўтамабіля «Жыгулі» за наяўны разлік.

Тыя, хто ўгадае 5 відаў спорту, або 4 віды спорту і льготны шар у «Спортлато» і «Спортлато-2», або 5 відаў па Міжнароднай алімпійскай спартыўнай латарэі, атрымаўшы грашовыя выйгрышы, адначасова атрымаюць талон на набыццё па-за чаргой матацыкла МТ-10-36 «Днепр» або дывана коштам 150 ці 300 рублёў.

Згодна з умовамі, угадаўшаму адначасова па некалькіх картках у адным тыражы выдаецца не больш аднаго талона, які можна атрымаць у Беларускім упраўленні «Спортлато» праз 10 дзён пасля тыража на працягу месяца.

М. ШАПІРА.

Рэдактар А. ДЗЕРАШ.

НАШ АДРАС 220080. Мінск-80, Універсітэцкі гарадок, геаграфічны корпус, п. 14. Тэлефон 22-07-19.

Заказ № 1463. Ордэна Працоўнага Чырвонага Сцяга друкарня выдавецтва ЦК КПБ АТ 03566